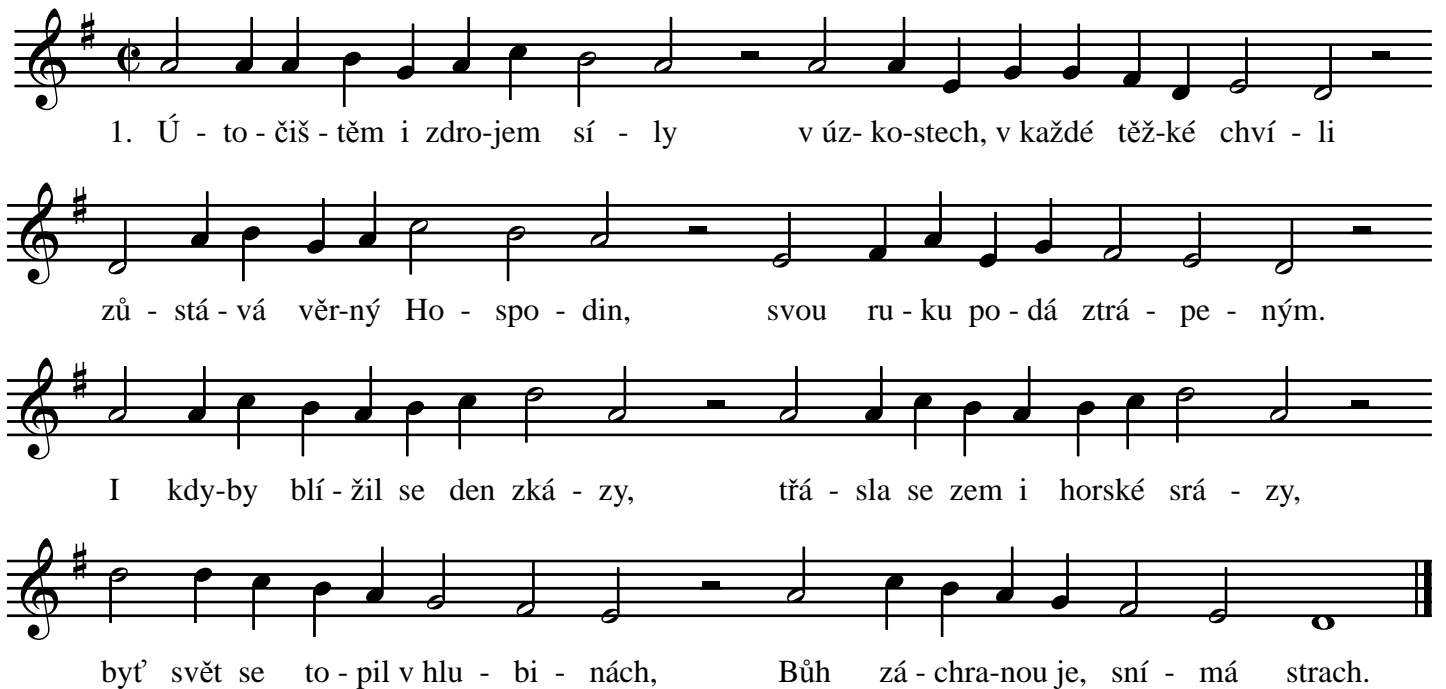

Žalm 46

Útočištěm i zdrojem síly

Ženeva 1551

1. Ú - to - čiš - těm i zdro - jem sí - ly v úz - ko - stech, v každé těž - ké chv í - li
zů - stá - vá věr - ný Ho - spo - din, svou ru - ku po - dá ztrá - pe - ným.
I kdy - by blí - žil se den zká - zy, trá - sla se zem i horské srá - zy,
byť svět se to - pil v hlu - bi - nách, Bůh zá - chra - nou je, sní - má strach.

2. I kdyby hrozil mořský příval, v náporech bouře zánik skrýval,
dům Boží bude pevně stát, Pán s námi chce v něm přebývat.
Králové soupeří a válčí, národy do záhuby kráčí,
však zazní mocný Boží hlas, boj ztichne, pokoj přijde zas.
3. Pojd'te a divy poznávejte, v úžasu chválu Pánu vzdejte,
sám tiší vřavu válečnou, odnímá zbraním sílu zlou.
Svárů zanechte, temných spádů, s úctou uznejte Boží vládu,
s námi je Hospodin, Bůh náš, chrání svůj lid jak věrná stráž.

M.Esterle